

Alastair Crooke: Hromadící se zásadní rozpory Západu

 infokurýr.cz/n/2024/11/12/alastair-crooke-hromadici-se-zasadni-rozpory-zapadu

kurýr

12. listopadu 2024

Volby proběhly, Trump se v lednu ujme úřadu, řada dosavadních stranických nomenklatur bude vyměněna, bude vyhlášena jiná politika – ale skutečné převzetí moci (nikoliv jen sezení v Bílém domě) bude složitější. USA se rozpadly na mnoho nesourodých lén – téměř knížectví – od CIA po ministerstvo spravedlnosti. A také regulační „agentury“ byly implantovány, aby zachovaly vládu Nomenklatury nad životním prostředím Systému.

Vtáhnout tyto ideologické protivníky do nového myšlení nebude probíhat zcela hladce.

Nicméně americké volby byly také referendem o převládajícím západním intelektuálním mainstreamu. A to bude pravděpodobně rozhodující více než domácí hlasování v USA – jakkoli je důležité. USA se strategicky posunuly od manažerské techno-oligarchie, která se jich zmocnila v 70. letech. Dnešní posun se odráží v celých USA.

Již v roce 1970 napsal Zbig Brzezinski (který se měl stát poradcem prezidenta Cartera pro národní bezpečnost) knihu, v níž předvídal novou éru: Tehdy ji nazval „Technetronická éra“,

„se týkala postupného vzniku více kontrolované společnosti. Taková společnost ... ovládaná elitou, neomezovanou tradičními hodnotami ... [a praktikující] nepřetržitý dohled nad každým občanem. .. [spolu s] manipulací chování a intelektuálního fungování všech lidí. .. [by se stala novou normou].“

Na jiném místě Brzezinski tvrdil, že *„národní stát ... přestal být hlavní tvůrčí silou: Mezinárodní banky a nadnárodní korporace jednají a plánují v termínech, které jsou daleko před politickými koncepcemi národního státu“.*

Brzezinski se zjevně mýlil, pokud jde o výhody kosmopolitního technického řízení. A rozhodně a katastrofálně se mýlil v politických receptech, které vyvodil z imploze Sovětského svazu v roce 1991 – že se žádná země nebo skupina zemí nikdy neodváží postavit americké moci. Brzezinski ve Velké šachovnici tvrdil, že Rusko nebude mít jinou možnost než se podřídí rozšiřování NATO a geopolitickému diktátu USA.

Rusko se však nepodřídilo. A v důsledku euforie elit z „konce dějin“ v roce 1991 Západ rozpoutal válku na Ukrajině, aby dokázal svou pravdu – že žádná jednotlivá země nemůže doufat, že se postaví spojené váze celého NATO. Říkali to, protože tomu věřili. Věřili v západní Manifest Destiny. Necháпали jiné možnosti, které Rusko mělo.

Dnes je válka na Ukrajině prohraná. Zbytečně zemřely statisíce lidí – kvůli domýšlivosti. „Jiná válka“ na Blízkém východě nedopadá jinak. Izraelsko-americká válka proti Íránu bude prohraná a desítky tisíc Palestinců a Libanonců zemřou zbytečně.

A také „věčné války“, od nichž vrchní velitel NATO po 11. září očekával, že svrhnou řadu států (nejprve Irák a poté Sýrii, Libanon, Libyi, Somálsko, Súdán a Írán), nejenže nevedly k upevnění americké hegemonie, ale místo toho vedly ke Kazani a ke vzniku BRICS, s dlouhým chvostem aspirujících členů, připravených čelit cizímu kolonialismu.

Kazaňský summit byl opatrný. Neprojektoval příval řešení; některé státy BRICS váhaly (na následující týden byly naplánovány volby v USA). Putinovy komentáře k těmto posledně jmenovaným státům byly pečlivě kalibrované: Podívejte se, co vám USA mohou udělat, pokud se jim kdykoli znelíbíte. Chraňte se.

Jediné, co mohl prezident BRICS (Putin) v této chvíli říci, bylo: Tady jsou problémy, které musíme vyřešit. V tuto chvíli je předčasné vytvářet plnohodnotnou alternativní brettonwoodskou strukturu.

Můžeme však vytvořit jádro obezřetné alternativy pro práci v dolarové sféře: zúčtovací a clearingový systém BRICS Clear; referenční zúčtovací jednotku; strukturu zajištění a BRICS Card – systém maloobchodních platebních karet podobný AliPay.

Možná se ukáže, že rezervní měna a veškeré brettonwoodské propriety nejsou nutné. Finanční technologie se rychle vyvíjejí – a za předpokladu, že bude funkční clearingový systém BRICS, může být nakonec výsledkem množství samostatných obchodních kanálů v oblasti fin-tech.

Ale „týden je v politice dlouhá doba“. A o týden později bylo západní intelektuální paradigma převráceno. Voliči ve Spojených státech plošně odmítli šibbolety posledních padesáti let. Ideologie „zrušení“ kulturní minulosti; zavržení poučení z historie (pro, jak se tvrdí, „nesprávné“ perspektivy) a odmítnutí etických systémů odrážejících se v mýtech a příbězích společenství, byly samy odmítnuty!

Být „civilizačním státem“ je opět v pořádku. Radikální zpochybňování a cynismus anglosféry se redukuje na jednu perspektivu z mnoha. A už nemůže být univerzálním vyprávěním.

No, po amerických volbách musí být sentiment BRICS nabitý turbodmychadlem. Představy, které minulý týden nebyly myslitelné, se právě o týden později staly možnými a myslitelnými. Historici se mohou ohlédnout zpět a poznamenat, že budoucí architektura moderních globálních financí, moderní globální ekonomika se možná v Kazani těžko rodila, ale nyní je zdravým kojencem.

Půjde to všechno hladce? Jistěže ne. Rozdíly mezi členskými a „partnerskými“ státy BRICS zůstanou, ale tento týden se otevřelo okno, vstoupil čerstvý vzduch a mnohým se bude dýchat snadněji. Pokud by mělo být něco jasné, druhá Trumpova administrativa pravděpodobně nebude cítit potřebu zahájit „válku se světem“, aby si udržela globální hegemonii (jak na tom trvá Národní obranná strategie z roku 2022).

Spojené státy se totiž dnes potýkají s vlastními vnitřními strukturálními rozpory, na něž Trump pravidelně narážel, když hovořil o vypařené americké reálné ekonomice v důsledku offshorové výrobní základny. Nedávná zpráva organizace RAND však ostře konstatuje, že americká obranná průmyslová základna není schopna uspokojit potřeby USA a jejich spojenců a partnerů v oblasti vybavení, technologií a munice. Vleklý konflikt, zejména na více místech, by vyžadoval mnohem větší kapacity [- a radikálně zvýšený obranný rozpočet].

Trumpův plán průmyslové rekuperace, bolestivě vysokých cel, která zvoní americké výrobě; konec federální rozhazovačnosti a nižší daně však naznačují obrat k fiskální příčetnosti – po desetiletích fiskální laxnosti a nekontrolovaného zadlužování. Ne velké vojenské výdaje! (Mimochodem, výdaje na obranu se během studené války opíraly o nejvyšší mezní sazby daně z příjmu přesahující 70 % a sazby daně z příjmu právnických osob v průměru 50 % – což se nezdá být v souladu s tím, co má na mysli Trump).

Profesor Richard Wolff v nedávném rozhovoru poznává, že Západ jako celek je v hlubokých finančních problémech právě v důsledku těchto neomezených vládních výdajů:

„Poprvé se před několika lety stalo, že držitelé dluhopisů nebyli ochotni nadále financovat deficit Velké Británie a [britská vláda byla vyhozena]. Pan Macron se nyní vydává stejnou cestou. Držitelé dluhopisů Francouzům řekli, že nebudou pokračovat ve financování jejich státního dluhu.

Takto to funguje. Držitelé dluhopisů Francouzům říkají: musíte omezit výdaje... Držitelé dluhopisů říkají: musíte přestat s deficitem. A jak každý vysokoškolák ví, způsob, jakým byste mohli omezit deficit, by mohlo být snížení výdajů. Ale existuje i jiná možnost: Říká se jí zdanění. A říká se jí zdanění korporací a bohatých, protože ti ostatní už nemají co danit – všechno, co jste mohli [udělat s daněmi běžných francouzských občanů], jste už udělali.

Zdanění [korporací a bohatých] však ... jaksí nejenže „nejde“, ale ani není diskutabilní. Nelze to položit na stůl: Nic. (nebo něco tak nepatrného, co se nikdy nevypořádá s deficitem). Nyní máme příliš velký dluh. A ukazuje se, že vládu, stejně jako americkou vládu, čeká v příštích letech období, kdy bude muset na obsluhu dluhu vynaložit tolik, kolik na obranu. A to už nezbyvá příliš mnoho pro všechny ostatní. A všichni ostatní říkají: ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne.

A teď se držitelé dluhopisů začnou bát, protože jedním ze způsobů, jak to vyřešit, by bylo přestat platit držitelům dluhopisů, a to samozřejmě nikdy nesmí být. Takže tu máme dvě absurdity. Nemůžete přestat platit držitelům dluhopisů (i když samozřejmě můžete, ale s hrozivými důsledky). A nemůžete zdanit korporace a bohaté. A to samozřejmě můžete. Myslím, že se dostáváme do bodu, kdy se tyto rozpory nahromadily. Nemusíte být hegelján nebo marxista, abyste pochopili, že tyto hromadící se rozpory jsou velmi hluboké, velmi rozsáhlé a velmi zásadní“.

Říkají nám, že na jedné straně svět nepřijímá západní vizi jako univerzálně použitelnou – a na druhé straně Západ nemá finanční vliv, aby mohl usilovat o globální prvenství – pokud ho vůbec někdy měl: *Zugzwang*.

The West's very fundamental accumulating contradictions vyšel 11.11.2024 na Strategic Culture. Překlad Zvedavec.org